

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, rosyjski producent i eksporter roztworów mocznika i azotanu amonu żąda na podstawie art. 230 WE stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 238/2008 ⁽¹⁾ (zwanego dalej zaskarżonym rozporządzeniem).

Na poparcie swego wniosku skarżąca podnosi jeden podstawowy zarzut nieważności składający się z trzech części. Skarżąca podnosi, że instytucje wspólnotowe błędnie określiły jej wartość normalną, co tę wartość sztucznie podwyższyło. Jednocześnie instytucje te przeprowadziły błędne porównanie z ceną wywozu i w związku z tym błędnie przyjęły wystąpienie dumpingu naruszając w ten sposób art. 1 i art. 2 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾, popełniając przy tym szereg oczywistych błędów w ocenie i naruszając podstawowe zasady prawa wspólnotowego. Naruszenia te doprowadziły zdaniem skarżącej do nieuzasadnionego zakończenia częściowego przeglądu okresowego bez zmiany środka antydumpingowego względem skarżącej.

Skarżąca podnosi w szczególności, w ramach pierwszej części zarzutu, że instytucje wspólnotowe dopuściły się błędu, co do prawa i naruszyły art. 2 ust. 3 i ust. 5 rozporządzenia podstawowego nieuwzględniając znacznej części kosztów produkcji skarżącej i kwalifikując je jako nierzetelne lub stosując de facto nierynkową metodę przy określaniu większej części normalnej wartości skarżącej.

W ramach drugiej części zarzutu, skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia podstawowego i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie decydując o dostosowaniu cen gazu. Ponadto, skarżąca podnosi, że Komisja niedostatecznie uzasadniła dostosowanie cen gazu na podstawie wewnątrzspółnotowych cen gazu w Waidhaus (Niemcy) i nie odejmując od kwoty dostosowania 30 % rosyjskiego cła eksportowego od rosyjskiego gazu.

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podnosi, że instytucje wspólnotowe naruszyły art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego i dopuściły się oczywistego błędu w ocenie okoliczności odejmując od ceny wywozowej skarżącej powstające przy sprzedaży na rzecz pierwszego niezależnego odbiorcy koszty dystrybucji, administracji i ogólne oraz prowizje związane z przedsiębiorstwami powiązanymi, które tworzą wraz ze skarżącą ekonomiczną całość i należą do jej zintegrowanego działu sprzedaży.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 238/2008 z dnia 10 marca 2008 r. kończące częściowy przegląd okresowy przewidziany na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 w odniesieniu do cła antydumpingowego nałożonego na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji (Dz.U. 2008 L 75, str. 14).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2008 r. — Acron i Dorogobuzh przeciwko Radzie**(Sprawa T-235/08)**

(2008/C 209/106)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Acron OAO (Nowogród Wielki, Rosja) i Dorogobuzh OAO (Wierchniepropietrowski, Rosja) (przedstawiciele: P. Vander Schueren i B. Evtimov, prawnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 238/2008 z dnia 10 marca 2008 r. kończącego częściowy przegląd okresowy przewidziany na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 w odniesieniu do cła antydumpingowego nałożonego na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji w zakresie, w którym nakłada ono cło antydumpingowe na skarżące i przedsiębiorstwa z nimi powiązane, wymienione w motywie jedenastym zaskarżonego rozporządzenia,
- nakazanie właściwym instytucjom, mając na uwadze ciężar naruszeń prawa wspólnotowego, zaniechania dalszego nakładania cła antydumpingowego na skarżące i przedsiębiorstwa powiązane, do czasu przyjęcia przez instytucje wspólnotowe środków koniecznych do wykonania wyroku Sądu Pierwszej Instancji
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące, rosyjscy producenci i eksporterzy roztworów mocznika i azotanu amonu żądają na podstawie art. 230 WE stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 238/2008 (zwanego dalej zaskarżonym rozporządzeniem) ⁽¹⁾.

Na poparcie swego wniosku skarżące podnoszą jeden podstawowy zarzut nieważności składający się z trzech części. Skarżące podnoszą, że instytucje wspólnotowe błędnie określiły ich wartość normalną, co tę wartość sztucznie podwyższyło. Jednocześnie instytucje te błędnie przyjęły wystąpienie dumpingu naruszając w ten sposób art. 1 i art. 2 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾, popełniając przy tym szereg oczywistych błędów w ocenie i naruszając podstawowe zasady prawa wspólnotowego. Naruszenia te doprowadziły zdaniem skarżących do nieuzasadnionego zakończenia częściowego przeglądu okresowego bez zmiany środka antydumpingowego względem skarżących.

Skarżące podnoszą w szczególności, w ramach pierwszej części zarzutu, że instytucje wspólnotowe dopuściły się błędu co do prawa i naruszyły art. 2 ust. 3 i ust. 5 rozporządzenia podstawowego nieuwzględniając znacznej części kosztów produkcji skarżących i kwalifikując je jako nierzetelne lub stosując de facto nierynkową metodę przy określaniu większej części normalnej wartości skarżących.

Ponadto, skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia podstawowego i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie decydując o dostosowaniu cen gazu. Jednocześnie Komisja niedostatecznie uzasadniła dostosowanie cen gazu na podstawie wewnątrzspółnotowych cen gazu w Waidhaus (Niemcy) i nie odejmując od kwoty dostosowania 30 % rosyjskiego cla eksportowego od rosyjskiego gazu.

Skarżące podnoszą, że gdyby marża dumpingowa została określona w sposób poprawny, zgodnie z rozporządzeniem podstawowym i podstawowymi zasadami prawa wspólnotowego, instytucje wspólnotowe stwierdziłyby brak wystąpienia dumpingu lub dumpingu o stopniu nieznacznym i środki antidumpingowe zastosowane względem skarżących i ich spółek powiązanych mogłyby zostać uchylone lub w istotnym stopniu zmienione.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 238/2008 z dnia 10 marca 2008 r. kończące częściowy przegląd okresowy przewidziany na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 w odniesieniu do cla antidumpingowego nałożonego na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji (Dz.U. 2008 L 75, str. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 kwietnia 2008 r. odrzucającej jej ofertę złożoną w ramach postępowania przetargowego na zawarcie umów ramowych o tłumaczenie dokumentów dotyczących polityki i administracji Unii Europejskiej, ze wszystkich języków urzędowych UE na język angielski (przetarg nr FL-GEN07-EN) (¹). Uzasadnieniem dla odrzucenia oferty skarżącej były niedostateczne kompetencje techniczne i zawodowe oraz brak doświadczenia zawodowego lub brak wykazania w dostateczny sposób doświadczenia zawodowego.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi tylko jeden zarzut. Jej zdaniem postępowanie administracyjne miało nieprawidłowy przebieg i naruszone zostały jej prawa procesowe. Skarżąca twierdzi, że od wielu lat wykonywała z powodzeniem tłumaczenia na angielski na rzecz Komisji w ramach wcześniej zawartych i regularnie odnawianych umów, które w odniesieniu do jakości usług były oceniane jako zadawalające. Zdaniem skarżącej komisja przetargowa w swojej decyzji nie uwzględniła lub uwzględniła w nieodpowiednim stopniu fakt, że przez 12 lat skarżąca z powodzeniem wypełniała obowiązki w zakresie wykonywania tłumaczeń dla Komisji oraz nie uwzględniła dokumentów poświadczających kwalifikacje techniczne i zawodowe pracowników skarżącej, kierowników ds. jakości i podwykonawców.

(¹) Ogłoszenie o zamówieniu opublikowane: Dz.U. 2007 S 180 — 219517.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2008 r. — Comtec Translations przeciwko Komisji

(Sprawa T-239/08)

(2008/C 209/107)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Comtec Translations Ltd (Leamington Spa, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: L. R. Scott i E. Bentley, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji oraz ponowne rozpatrzenie oferty skarżącej;

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2008 r. — Procter & Gamble przeciwko OHIM — Laboratorios Alcala Farma (oli)

(Sprawa T-240/08)

(2008/C 209/108)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: N. Beckett i T. Scourfield, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Laboratorios Alcala Farma SL (Alcala de Henares, Hiszpania)